

Johann Barnstorff

**Amplissimo. ac Prudentissimo Domino Dno. Jacobo Diestelero ... Hodie.
Parantur. Exeqviae. ... : [P. P. Sub Rectoratus Sigillo d. 9. Ian. 1702.]**

Rostochi[i]: Weppling, [1702]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747332045>

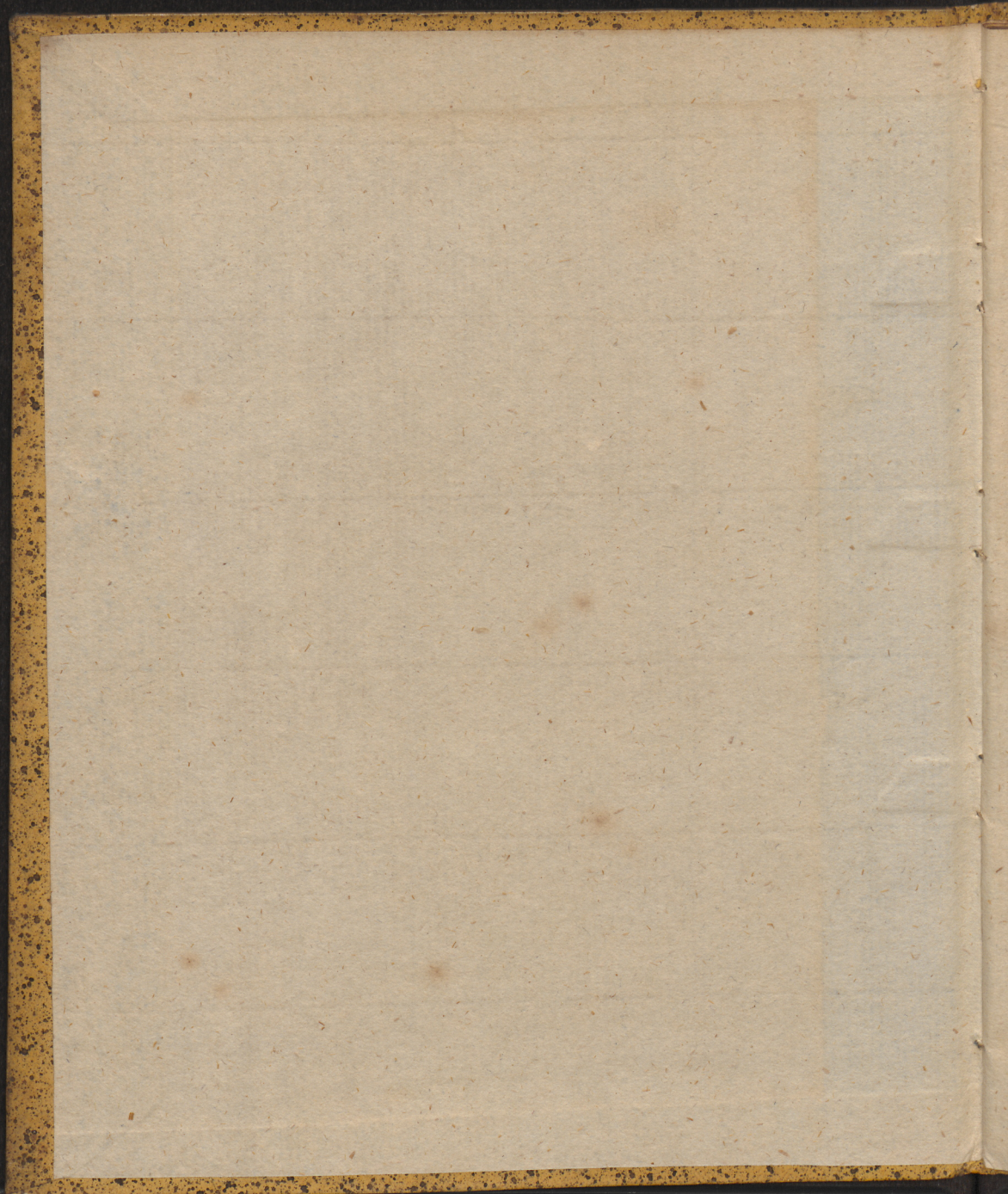
Druck Freier Zugang

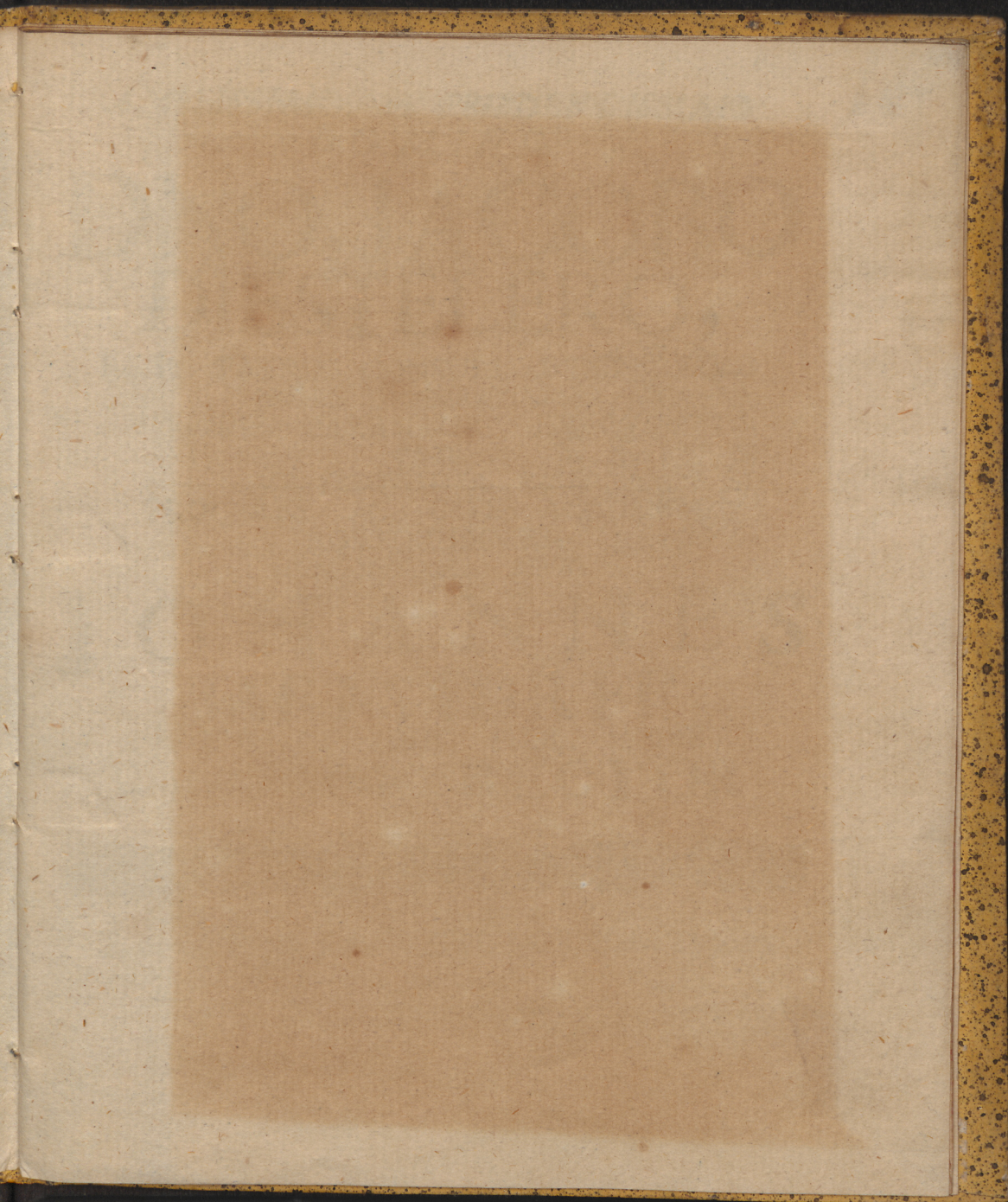

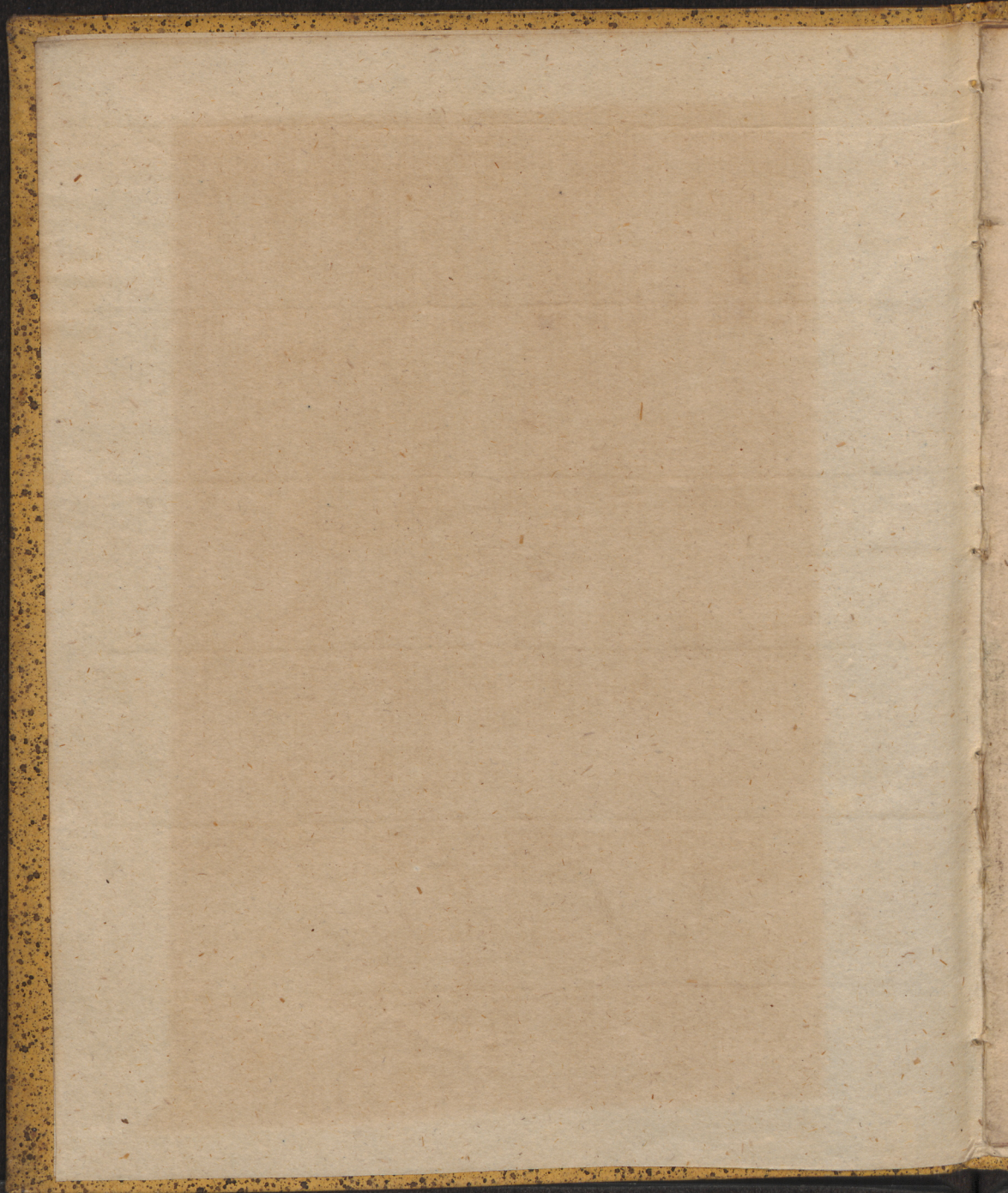
Barnstorff, J.,
in
J. Diesteler.

Rost. 1702.

47

16.
AMPLISSIMO. ac. PRUDENTISSIMO
DOMINO

DNO. JACOBO
DIESTELERO,

REIP: PATRIÆ CONSULI. DEXTERRIMO
NUNC. DESIDERATISSIMO
HODIE. PARANTUR. EXEQUIÆ
QVAS
UT. FREQUENTER. EAM
PROCERES. AC. GIVES ACADEMIÆ
ROSTOCHIENSIS
HUMANISSIME. ROGO

JOHANNES
BARNSTORFF

J. U. D. ET PROF. PUBL. HODIE
UNIVERSITATIS. RECTOR

Rostochl, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

Rimum nunc & in

ipso *novi anni* vestibulo vos compello ; Sed pro strenua non frondes dare aut mella possum, quia argumentum quod affero, minus jucundum est nullamque gaudii significationem habet. Nimirum ab in-

dicando OPTIMI VIRI funere auspicia mihi capienda sunt ; quod luctus materiam in nostram quoque civitatem transmisit. Potest tamen funestum illud officium casu oblatum, facillime in voti pietatem & bene vobis precandi argumentum sese convertere. Qui ergo ad EXEQVIAS vos provoco ; idem ineuntem hunc & quotquot longa serie succedent alii, annum vobis inter infinita prosperitatis ac vitæ incolumis nomina, semper mortis meditatione distinctum esse precor. Quod si enim dicente Seneca: *quotidie novum sibi annum quis facere potest, quem felicem reddat ac faustum bonis cogitationibus* ; Quid cogitare melius, quid opportuni-

us

us reminisci, quid sua conditione dignius memo-
 rare quis debeat; quam se vita hac exuendum esse?
 Illa sane recordatio animum rebus adversis fractum,
 commonstrato calamitatis ac vitæ communi termi-
 no erigit; illa mentem peccati insidiis obnoxiam,
 si nutaverit, continet in officio; Sin lapsa fuerit,
 vicissim retrahit; Illa fidem præservat, totumqve
 hominem Salutaris spei certissimo eventui præpa-
 rat. Equidem post prolixam operam haud potui
 quicquam invenire, quod adeo usui esset universis,
 & cujuscunqve aut statum aut ætatem promptius
 assequeretur. Nolo tamen cum mortis memoria
 moriendi quoque celeritatem vobis accersere; quin
 potius id ago, ut vos ad præsens votum compositi
 tranquillius vivere; & quo magis ætate provehemi-
 ni, cælo maturiores evadere queatis. Ignorari non
 potest; qua via huc delatus sim, & qua ratione
 commotus ita scribam? Publicus enim ROSTO-
 CHIENSIS CURIÆ luctus, atrati CONSULUM
 fasces, lamenta æris campani, & civium lugubris
 concursus altioris indaginis memoriam esse,
Amplissimi ac Prudentissimi DNI. JACOBI
DIESTELERI, Reipatriæ Consulis immortalis
ter meriti, nunc prohdolor extincti, non designant
 modo, sed magno consensu clamitant. In antiqvis
 Romanorum fastis, crastinum, nempe *V. Eid.*
Januarias diem, invenio *intercisa* nomen habuisse,
 aut ex vetustissimi Marmoris Masseiani indicio,
endotercisa. Rationem appellationis si requiras,
 eam inde fuisse intelliges, quod mutuis vicibus Diis

ac religioni dicata, privatisque relicta laboribus ea dies fuerit. Nobis certe alio nomine hodierna intercisa audire poterit; quæ luctum utrique civitati nostræ per vices dispertiendum complectitur. Præterea enim, quod nostræ Musæ urbis hujus liberali hospitio exceptæ, non possunt civibus ac urbi universæ plangentibus immobiles adstare: Fuit is, cui extrema hodie persolventur, ex Amplissimo eorum ordine, qui Academiæ nostræ post Serenissimum ac Magnificentissimum Patronum, Regentem Megapoleos DUCEM patrocinantur; Imo quod magis est, ipse studiis fautorem ac eruditis amicissimum se præstitit. Profecto cum subinde eorum numerus augeatur, deficient autem honestæ vitæ subsidia, qui studiis se tradidere ipsi aut destinati sunt; ad omnem literarum Rempublicam spectat jactura, si unus post alium ipsis Patronus eripitur. Et fuit sane affectu ac prolixitate voluntatis nemini secundus; forsitan si æqualis ipsi studiorum copia fuisset, non paucis prior futurus. Neque tamen hæc laus unice ei propria fuit; quam, nisi ratio domi nostræ nata, & quia Musarum interest, commodi captandi causa perscripta videretur, pluribus explicarem. Sunt insuper alia multa nomina, quæ dudum effecere; ut omnis bonus superstitem eundem vellet, ac agre dimitteret. Ipsum *Consulare fastigium*, quod suis meritis accepit item ac exornavit, naturam lucis habet; quæ nunquam sine communi omnium incolarum

larum sensu aut nebula impediri, aut umbra teg-
 potest. Quam illustres illud munus natales habue-
 rit, ut liberatae à Tarquiniolorum superbia urbi pro
 regibus primi consules dati sint; non attinet hoc
 loco repetere. Illud autem dubio caret, tantam
 fuisse sub cæsarum quoque imperio consulum autho-
 ritatem; ut qui consulem diceret, talem denotare,
 qui inter omnes emineret, præsumeretur. Hinc
 Jovem Deitatis apud gentiles principem *Θεὸν Ὑπερίον*,
 consulem DEORUM Libanius nuncupat; & Theo-
 dosius Jun. L. 1. Cod. d. Consul: alio honore consu-
 latum augeri negat, *eo quod nihil aliud sit dignita-*
te. Quam vero ab isto titulo hodierni consules
 absint, jam non disputabo: cum illustrium rerump.
 ac civitatum præcipuarum supremo magistratui
 tale nomen jure competat, quippe post summum
 cui subsunt imperantem, illi in sua quisque civitate
 eminent. Et habet hæc nostra civitas præ aliis
 non liberis insigne decus, quod suis eadem sumti-
 bus Academiae partem sustentet. Ejus autem Con-
 sul cum Beatus noster fuerit, vel sola hæc, quam
 gessit, dignitas, obitum illius deplorandum nobis pro-
 pinat. Sed cum ipso dignitas illa Virum amisit, qui
 ei promovendæ quasi natus esse factusque videba-
 tur. Utiautem inter probos fidosque conjuges dif-
 ficile existit divortium; sic præcipuum munus,
 quod Vir præcipuus tenuit, nunquam sine doloris
 proventu vacat. Et est utique in ancipiti, an per-
 sonæ an viro hic gravius damnum mors intulerit,
 bono utrumque suo privans. Id in omnium ore
 animoque esse existimo, nihil in corpore efforman-

do, nihil in mente excolenda prætermiffuma natura
fuiſſe; quod in DIESTELERO noſtro deſiderari
poſſet. Ille proceræ ſtaturæ decor, illa oris gratia
ac frontis ſvavitas, illi inter humanitatem gravita-
temque mediæ geſtus, illi præcandore partim, partim
pietate micantes oculi, omneſque cum viri animo
ac dignitate conſpirantes corporis partes, ſi nunc
æque ac vobis civium urbicorum memoriæ ſubji-
ciendi eſſent; crederem fore, ut citius multorum
oculis lacrymæ, quam mihi hæc verba effluerent.
Sed quod indigna pretioſo operculo patera, quod
ſine auro ac gemmis diadema eſt, id merito
ſine virtute & corporis molem & dignitatis no-
men dixeris. Qvare illa hic non allegaſſem, niſi
æque virtutibus celebrandum noſſem beatum Vi-
rum; quam iſtis fortunæ acceſſionibus auctus ex-
celluit. Pietatem quæ alium virtutum gregem
præcedit ac ducit, ipſe integerrime coluit. Vix
unquam præſentiam ſuam Sacris conventibus ſub-
duxit; publicos privatoſque cultus ſtrenue inſtituit
miniſtris verbi benignum ſe ac liberalem præbuit;
ſuæ familiæ autor, ſibi ipſi actor, civibuſque ex-
emplum ſanctimoniæ extitit. Enimvero in ea
nunc tempora incidit optima pietas, ut quæmpri-
mum in quoquam ultra Vulgi opinionem & Se-
culi morem prædicatur aut conſpicitur, ſtatim
ſuſpecta eſſe videatur. Qvare quem ipſe BEA-
TUS VIR ſemper intra animum atque Soli DEO
decrevit cultum, nolumus uberius propalare.
Sed reliqvas virtutes, quibus eluxit, quoties aut
munus obiri debuit, aut ipſe calamitate varia obru-
tus

tus fuit aut dubii casus animum exercuerunt; quamquam nec copia mihi nec otium diducendi deficiat; spatium tamen & instituti ratio non sustinent. Diu fortasse post nostram memoriam ejus in commune civitatis bonum assiduitas, rerum eo pertinentium notitia, & in commerciorum negotio experientia desiderabitur. Supererit inter maximos minimosque singularis comitatus laus ipsi propria; expeditissima in charitatis officiis, siue in prosperis siue adversis ea requireres, promptitudo; invicta tot domesticis luctibus, tot fortunæ valetudinisque intervallis animi præsentia. Nunc in Senatu ac curia, nunc inter amicos, nunc in honestis conviviis, nunc suæ ipsius domui desiderabitur ejus præsentia, plorabitur impensissime, absentia. Et si verum est quod Nov. CV. dicitur: Uxores radiis maritorum coruscare; certe postquam istud nostræ urbis sydus declinavit; quod porro observare cives nequeunt, in reliquiis ipsius, NOBILISS. nempe VIDUA MOESTISSIMAQUE PROLE venerabuntur atque suscipient. Nulla certe illius ætas, nec ullus vitæ status fuit, quæ cum laude ejus non recenseretur, aut in exemplum posteritati cederet: Qua mente morem geram consuetudini academici, prout accepi vitæ vicissitudines, quas Beatus subiit, enarraturus.

Natus est A.D. 1641. d. 26. octobris, eodemque loco quo desiit nunc, incæpit vivere. Patrem habuit *Virum integerrimum atque eximium*, CASPARUM DIESTELER, inter Cives ac mercatores nostros præcipuum; qui ex nostratis AVIA ELISABETH

ABETH Trendelenburgium natus fuerat
HENRICO DIESTELERO, *Senatori Wismariensi*
 optimi nominis. Mater ei fuit Sara, ex *celeberrima*
 apud nos **KNESEBECKIORUM** familia, **HEN-**
RICI KNESEBECKEN *Civis* ac *Mercato-*
ris è nostratibus florentissimi filia, neptis autem **PE-**
TRI KNESEBECKII, *gloriosa recordationis*
Principi ADOLPHO FRIDERICO à mini-
sterio præfecturae Doberanensis, ex matrimonio
ANNÆ PREUSSENÆ. Rudimentis literarum
 initiatus ac artium quoque elementis imbutus est,
 optimæ indolis tum puer, & magna fuit circa inge-
 nium ejus contentio, ut ipse pius, ut doctus etiam
 evaderet. Et sane experientia nostram ætatem do-
 cuit, cum magno literarum bono eundem inter eru-
 ditos potuisse consistere, modo evocatus non fuisset
 ex ipso doctrinæ elegantioris atrio. Accommo-
 darunt primæ juventutis studiis operam suam **M.**
ADAMUS Seidenschwang Subrector, & Con-
 rector Scholæ oppidanæ **M. JOHANNES BL-**
SCHOFIUS. Quorum præceptis defunctus
Venerabilis VIRI MICHAEL. COBABI,
è Rectore Scholæ ac Math. Prof. in academia fa-
cti Professoris Theologi institutioni se commisit.
 Illa jamdum tempestate ex materno funere *pater*
ejus viduam senectutem, ipse orbam agebat adole-
 scentiam; quæ ratione moti cognati molestiarum,
 quæ literatos urgent, conscii, satius duxerunt ipsum
 mercatui addicere; quam deinceps propter ingenii
 felicitatem ac capacitatem, quod metuebant, mise-
 rum

rum esse. Hinc ex itinere, quod ad Gymnasium. Sedinenſe paraverat, fruſtra omni ſupellectile compoſita librisq; corraſis, ad mercaturam pertractus eſt. Complures ergo annos mercatoribus Lubicenſibus Hamburgeniſibusqve cohabitans, commerciorum inſtitutis facile abundavit, propter ſummam urbi-um autoritatem ſuæqve bonitatem indolis. Qvare ſatis ab his inſtructus patriam repetiit, Anno 1661. Spectatiſſimo mercantium collegio honeſte acceſſit, civitatemqve naſtus proxime ſequenti Anno d. 24. Novembris nuptias *Pie ac ornatiffime Virginis* ANNÆ MARGARETÆ SEBESSIN habuit, qvæ à teneris Jeſum agnoſcere agnitumqve amare doctæ, de cœtero ipſa virtus, ipſa in converſatione humanitas, ipſa in Cruce patientia dici meruit, judicante Illuſtri Theologo B. Henr. Müllero. Octo annos cum illa vixit ſine qverela, cumqve conjugii fidem ſex ei pignoribus obfirmaret; illa Ao. 70. ad meliores tranſiit. Sunt autem ex iſto conjugio ſuſcepti liberi, duo filii ob contiguam nativitati mortem innominati, filiæ dehinc ANNA MARGARETA, ANNA ELISABETH & ANNA CATHARINA, cum ſuperſtite filio CASPARO. Cive ac Mercatore hodie dexterrimo. Paterno tamen funeri non niſi ANNA CATHARINA, qvæ DN. JOHANNI ZINCKIO ab ærarii Provinc. reventibus, nupſit, & ſupranominato filio ſupereſt: Qvorum prior duas, poſterior ex ANNA CATHARINA, HENRICHSENIA totidem neptes unumq; nepotem in paternum ſinum repoſuere. Nominini autem ejus fama laudem, præmium principum Megapoleos Clementia conciliaverat interea; & ipſe

B

ad

ad provincialis ararii Praefecturam AO. 1666.
 admovebatur. Viduitatis autem agerrime acce-
 ptæ remedium sibi accivit, secundisque votis con-
 jugem accepit ANNAM MARGARETHAM
 PALTHENIANAM *agnatione Puffendorffiana*
 celebratam, quæ duodecimo a nuptiis anno itidem
 cum corpore thorum reliquit: postquam octies ex
 ipsa pater ipse fuisset. Namque illa ei genuit JA-
 COBUM, ANNAM MARGARETHAM, CA-
 THARINAM MARGARETAM, DOROTHE-
 AM ELISABETHAM, JACOBUM (pro pri-
 ori illo ipsi redditum) ANNAM ELISABE-
 THAM ac ANNAM DOROTHEAM. Ast o-
 minis hæc Soboles ad matris sese recepit confor-
 tium, æterni parentis manu conclusa; præter *filiam*
natu primam unicumque filium; quibus
 tanto præsentior sit consolator divinus Spiritus,
 quanto paterni funeris acerbiori sensu afficiuntur.
 Altero tamen ante secundæ conjugis jacturam an-
 no nempe 83. d. 14. Februarii SENATORIA DI-
 GNITATE auctus ipse fuit; & dignitas deinceps
 per ipsum vicissim adeo exornata tantaque dexte-
 ritate recta fuit, ut ante hos tres annos bene me-
 renti *consulatus decerneretur*. Sed ad domesti-
 cam ejus sortem redeundum est. Nupsit ei terti-
 um sponso Ao. 84. *Virgo pranobilis* JOHANNA
 DE HILLEN *ex clarissima Hilleniorum stirpe orta,*
& Thurmänniana, Cothmannianaq; familia
confinis; Ea quoque interjecto septennio quinto pu-
 erperio immoriebatur; e qua susceperat filios JOH.
 CHRI-

CHRISTOPHORUM *Atque* JOH. HENRICUM, *Filiisque* ANNAM ELISABETHAM, ANNAM MAGDALENAM, JOHANNAM DOROTHEAM. Sed horum quoque ultimo nominatae filiae, ANNA MAGDALENA ac DOROTHEA; jam antepatrem obierunt. Cum vero toties divina manus conjugali vinculo ipsum solvere instaret; Facultatem toties sibi factam prudentissime judicavit denuo contrahendi. Ergo quartam insuper thori Sociam elegit SOPHROSYNAM MARIAM SCHULZIAM, Patre GABRIELE WOLGASTIENSIS *Ecclesia antistite* genitam. Quod tamen solatium omnium minime perstitit; siquidem An. 1693. ductam amisit statim sequenti anno, postquam nono die ante, FILIOLUM GABRIELEM, optimae indolis puerum, & si quid vota valent in patris exemplum abiturum, ei pepererat. Sed ne suspicor quidem reiteratum toties a beato matrimonio, inique quemquam ipsi interpretaturum esse, nisi forte DEUM eadem opera reum agere tentet; qui erepta semper priori conjugē, alterius ducendae ansam dedit. Novimus etenim integram hīc cuius libertatem esse, quoties coelesti manu foedus conjugale rumpitur, ordinaria id via resarcire. Et si etiamnum HIERONYMO *Ad* GERONTIAM scribendum esset; is sane re melius cognita non modo illam a secundis nuptiis non deterreret; Sed ne quidem in illos porro inveheretur conjuges, quos Romae se vidisse scribit: *Ubi maritus ante uxorem, viginti alias, illa ante ipsum unum & viginti viros in matrimonio habuerant.* Ultimo tandem loco, ut unde discessi, eodem revertar, videns Beatus

B 2

tus

tus Vir nec suam senectutem subsidio, nec infantiam
 liberorum suorum præsidio familiari carere posse;
 quintas quoque nuptias petiit, petitasque impetravit
 ac impetratas pacatissimo matrimonio inde ab A.
 1696. ipso hoc, quo hæc consignata sunt die, conti-
 nuavit. Quod quidem adhuc *NOBILISS. MATRO-*
NAM gravius affligit, quæ uno eodemque die tu-
 mulo nunc infert, quem ante sexennium faustissi-
 mo thalamo receperat. Sic nempe interpolata sunt
 omnia tempora nostra, omnisque lætissimorum even-
 tuum recordatio substat calamitati! Est autem
 vidua illa mœstissima, nostrumque omnium com-
 passione dignissima, *Virtutum splendore ac gene-*
ris honestate celebris Matrona ANNA ELSABE
HINRICHSENIA, vidua prius B. JOHANNIS
VINNHAGEN animarum prope Wismariam
Senioris in Neuenburg. Illa hodie tanti mariti fu-
 nus non immerito plangit, & quotidie luget, quia per
 tot annos fidelitatem ejus & probitatem experta est;
 utique ob id magis misera, quia habuit virum, qui
 nunquam satis amari, nunquam sine lacrymis dimit-
 ti potuit. Vulgare illud experimentum est, sem-
 per duriorum gravioremque lapsum pati eos, qui
 fortunæ ductu altius ascenderunt: Quare illam *O-*
ptimam Matronam prostrato animo esse, impen-
 se jacturam suam dolere, & tantum non gradu pror-
 fus dejecti, non præter humanam conditionem acci-
 deret. Amisit enim non *maritum* modo, sed eun-
 dem *multo spavissimum, sed amore dignissimum,*
sed præcipuo honoris titulo conspicuum. Faxit
 autem

autem eandem divina bonitas hodie tantopere pref-
 sam nunquam tamen opprimi, addat illi sui spiri-
 tus opem, qua animum recipere, propitiam DEI
 voluntatem venerari, & inter amplissima solaminis
 argumenta agnoscere queat, cœlo magis ac æterno
 gaudio, quam humanis necessitatibus natum fuisse
 Beatum Consulem. Amet usque licet nomen,
 servetque memoriam *pie defuncti*; ita tamen
 mortem ejus ferat, ut DEO quod suum est, impa-
 tientiluctu denegare voluisse non videatur. Con-
 cedat eadem *Sancta nunc Viri beati anima*, eas
 denuo novisse mentes, quas thori olim Socias, nunc
 ad divinæ majestatis thronum felicitatis consortes
 nacta est. Ut autem de instrumento faustissimi ad
 cœlites excessus, quem beatus habuit, hic quoque
 nonnihil dixisse videar, *pleuritidis*, ut verbo dicam,
 cum *acuta febre* conjunctæ malum corripuit illum an-
 te aliquot tempus; & nunc quoque eripuit rebus
 humanis. Statim ad primum exitialis morbi impe-
 tum vires cessare, spiritusque varie agitati ac mise-
 re exerciti defecere. Tot enim modis morbi vio-
 lentia se exeruit, quot vel triplex in pectore robur
 superarent. Ad fuit nempe *vehementior tussis*, *fre-*
quens pituitosa ac viscida materia exscretio, *ciborum*
inappetentia actantum non aversio, *ardentissima sitis*, *an-*
xietas præcordiorum, *respirandi difficultas*, *continua*
vigilia & *quæ non alia præsentissima mortis tentamen-*
ta. Denique dolor acutissimus lucescit, cum
 exasperatione ac exulceratione faucium; quæ sym-
 ptomata cum incrementum indies caperent, impe-
 dita fuit deglutitio omni que medicinæ iter præclu-
 sum,

B 3

sum,

sum, & dolor tandem in artuum tremorem, con-
 tracturas variarum partium & convulsivos motus
 abiit; donec ultimam tandem lineam IV. Kal. Jan.
 circa horam IIX. matutinam mors ipsa duceret. Ni-
 hil utique Medicus, DN. D. BERNHARDUS
 BARNSTORFFIUS, *Poliater dexterrimus*, Fra-
 ter mihi æstimatissimus omisit, quod vel morbo su-
 perando, vel viribus reficiendis, vel denique præ-
 occupandæ morti inservire credidit. Sed cum me-
 dicina hominum à DEO leges habeat ac terminos;
 in promptu causa jam est, cur præter DEI volunta-
 tem naturæque terminum nemo à morte vindicari
 queat. Quod Vespasiani Cæsaris (annotante Sve-
 tonio) lethaliter decumbentis dictum fuit: *Impe-
 ratorem stantem mori debere*; Illud non quidem de
 corporis positu, animi tamen constantia atque vi-
 gore *in nostrum* quadrat. Non ille corporis enerva-
 ti onere, non mortis calamitate, non novissimis
 hostium salutis nostræ insultibus frangi, imo ne
 debilitari quidem potuit. Et merito posteritati imi-
 tanda relinquitur pientissima ratio, qua se
 morti vicinus ad supremum humanitatis debi-
 tum composuit. Quisquis enim eo Spiritus impul-
 su, eo placide moriendi conatu, eo adversus cœle-
 ste gaudium desiderio mori didicerit; quæ ipse ele-
 gantissimas preces: *Weil du mein GOTT und Va-
 ter bist; etc. HERR JESU Christi mein Trost
 du bist etc.* Item *Wenn ich für Gericht soll treten/
 ac porro Iesus ist mein Hirt/ & maxime verba illa,
 JESU hab ich mich ergeben/ JESUS ist mein Trost
 allein/ ich mag sterben oder leben/ Iesus ist und blei-
 bet*

bet mein/ tanta vocis contentione, tanta intimi sen-
sus testificatione enuntiavit, quasi altera jam manu
cælum comprehendens: magistrum artis dixero.
Sunt & præter has aliæ preces ipsi frequenter dictæ
ac confidenti animo recitatæ: Was mein GOTT
will/das gescheh allzeit; etc. HERR Jesu Dir
leb ich/ Dir sterb ich etc. HERR wenn ich nicht
mehr reden kan/ so nim mein letztes Seuffzen an/den
Geist in deine Hände/ etc. Ach JESU Wunden
zum Beschlusß greiff ich/wenn ich sterben muß. Ita
nimirum has talesqve formulas vel centies ingemi-
nando, propterea se ac ad divinæ voluntatis arbitria
paratissimum exhibuit; vortique prosperrime com-
pos evasit: habens cum hinc discederet Annos sexa-
ginta cum duobus mensibus actotidem ultra diebus.

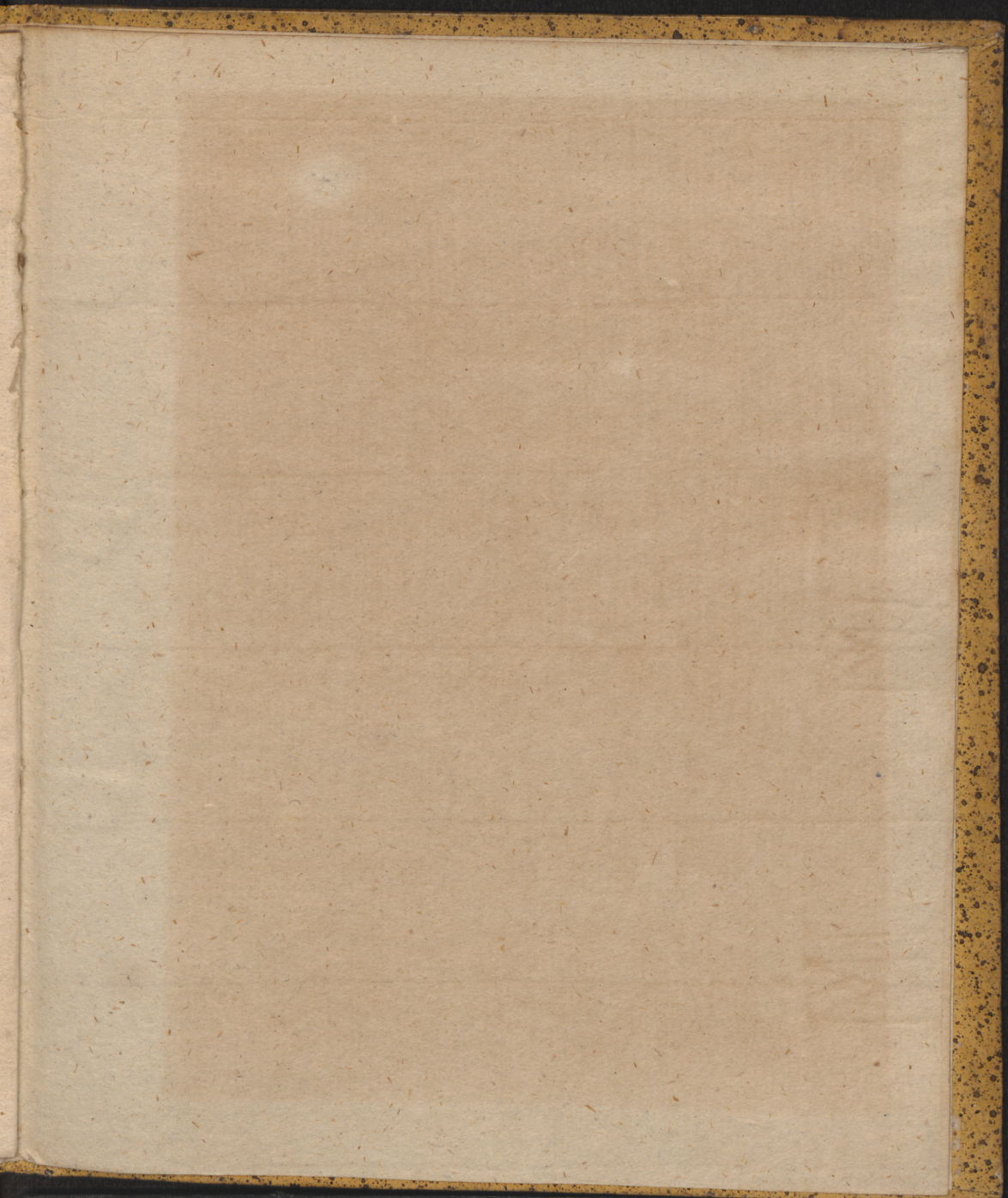
Sic ergo *Consul optime meritis* pro per-
sona, quam inter nos habuit, civitatem cœlestis cu-
riæ obtinuit. Gratulamur ei hanc felicitatem, ipsiq;
perpetuum istud apprecamur gaudium, luctum au-
tem *mœstissima familia* brevi vincibilem. Se-
xagenarius ipse mortalitatis legem subiit, quasi ad
militiæ Romanæ terminos subducta ratione. Nam
dimissos fuisse qvi LX. annos superaverant ac pro-
emeritis habitos, memoriæ proditum legimus.
Strenuus hic & ante signa pro pietatis officio, civi-
um salute, familiæ incremento stetit; hinc quia for-
tem se ac invictum gessit, illico evocari debuit ac
adeos usus reservari, ut cum Christo olim redituro
in triumpho procedat. Vicariam deo, nam ejus
locum tenuit, in administranda republica *Consul no-*
ster præstitit operam; legatus quasi inter nos aut
pro.

proconsul Supremi omnium ac augustissimi monarchæ unico, uti & legati Romanorum consvevere, consulatus provinciam tenuit triennio. Jam ipsi ob servatos cives, hostesq; expugnatos animæ, supplicatio non dierum aliquot, sed universæ æternitatis decernitur. Perpetuum ovat nunc purissima mens, ac tandem corpori reddita sine termino lætabitur. Non est quod post administratam vitæ ac familiaris rei provinciam repetundarum postulari debeat; qui acceptas a DEO conjuges non reddidit modo sed cum fœnore restituit; exsolutis jam creatori Viginti liberis a se prognatis: quorum XII. cœlum recepit pro vitæ usura beato concessa, reliquisque adhuc patet.

Unum nunc superest, quod a vestra humanitate ac benevolentia expetunt vidua liberique DIESTLERIANI, ego certissime expecto. Est juris nostri Lib. II. tit. I. effatum: *Honore maritorum uxores erigi*; Persuasissimum habeo, Procures ac Cives Academici Honoratissimi, quod si exequiis B. Dni Consulis eum honorem habere atque in illis frequentissime procedere dignabimini; illud non in viduæ solum sed universæ familiæ solamen ac recreamentum cessurum esse. Sinite ergo quo illud vos exorem, & quando funus deducetur, adeste, confluite, ac vos mortales esse reputate.

*Funus à meridie effertur, & conventus est
hora I. in ade Basilica.*

P. P. Sub Rectoratus Sigillo d. 9. Jan. 1702.

bet mein/ tanta vocis contentione
 sus testificatione enunciauit, quasi
 cœlum comprehendens: magister
 Sunt & præter has aliæ preces ipsi
 ac confidenti animo recitatæ: Ich
 will/daß geschēh allzeit; etc. Ich
 leb ich/ Dir sterb ich etc. Ich
 mehr reden kan/ so nimm mein letztes
 Geiſt in deine Hände/ etc. Ich
 zum Beſchlusſe greiff ich/ wenn ich
 nimirum has talesqve formulas ve
 nando, proutum se ac ad diuinæ v
 paratiſſimum exhibuit; voriqve
 pos evaſit: habens cum hinc diſce
 ginta cum duobus menſibus actoti

Sic ergo *Conſul optime*
 ſona, quam inter nos habuit, civita
 riæ obtinuit. Gratulamur ei hanc
 perpetuum iſtud apprecamur gaud
 tem *mæſtiſſimæ familia* brevi v
 xagenarius ipſe mortalitatis legen
 militiæ Romanæ terminos ſubduc
 dimiſſos fuiſſe qvi LX. annos ſu
 emeritis habitos, memoriæ pro
 Strenuushic & ante ſigna pro piet
 um ſalute, familiæ incremento ſtet
 tem ſe ac invictum geſſit, illico
 adeos uſus reſervari, ut cum Chr
 in triumpho procedat. Vicarian
 locum tenuit, in adminiſtranda re
 ſer præſtitit operam; legatus qv

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart T2363 Serial No. 076